

ΟΙ ΠΕΡΣΑΙ

(Σκηναί ὀλίγον δραματικά)

Πρόσωπα. Ὁ κ. Φιλήμων, οἱ Πέρσαι τῶν Λαυτείων,
ὁ Σάξ Μαϊνίγγεν, ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΣΚΗΝΗ Α'

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αἴθυσαν τοῦ Δημαρχείου. Ἐπὶ μεγάλῃ τραπέζῃ εἰνὲ ἐρριμμένον ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος καὶ ὀλίγα εἰσιτήρια διὰ τὴν παράστασιν τῶν «Περσῶν». Ἐπὶ τῶν τοίχων εἰνε γεγραμμένα διάφορα γνωμικά ἀρχαῖα καὶ νέα· κάποιος ἐκ τῶν συνεργατῶν μας προσέθηκε τὸ ἐξῆς: Κάθε πέρση... καὶ καλλίτερα. Ἀκατάλληλον ὡς λογοπαίγνιον, ἀλλὰ καταλληλότερον διὰ τὴν Δημαρχίαν μας.

ΦΙΛΗΜΩΝ (μονολογῶν). Δὲν πιστεύω νὰ ἐλησμόνησα κανένα... Ἐστειλα εἰς τὰς συντεχνίας ἀπὸ 50... εἰς τὸ Ὑποθηκοφυλακτεῖον 10... εἰς τὸν Νεκροσκόπον 5...

(Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχονται πολλοὶ καθηγηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου).

ΚΑΘΗΓ. Κύριε Φιλήμων θὰ σὰς παρακαλέσωμεν ἀπὸ ἑνα εἰσιτήριο διὰ τὴν παράστασιν τῶν «Περσῶν».

ΦΙΛΗΜ. Εἰσθε ἐγγεγραμμένοι εἰς αὐτὸν τὸν κατάλογον;

(Τοῖς δεικνύει τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον).

ΚΑΘΗΓ. Ὁχι.

ΦΙΛΗΜ. Τότε δὲν βλέπω πῶς ταλμᾶτε νὰ ἐμφανίζεσθε ἐνώπιόν μου... νὰ πατᾶτε τὸ κατώφλιον τῆς Δημαρχίας... Φύγετε ἀμέσως...

ΣΚΗΝΗ Β'

Ἡ σκηνογραφία δὲν παραλλάσσει ποσῶς.

ΦΙΛΗΜΩΝ. Νὰ τολμοῦν νὰ μὲ διακόπτουν αὐτοὶ οἱ σχολαστικοί... (Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ παντοπώλης κύρ Καλόγνωμος).

ΚΑΛΟΓΝ. Κύρ Δήμαρχε, καλημέρα σας... Μὲ συγχωρεῖς πρὺ ἤρθα πρῶι-πρῶι, ἀλλὰ τῆς γυναίκας μου εἶπε ὁ γυῖός μου, πῶς τὸ βράδυ θὰ παστήσῃτε στὸ θέατρο μιὰ καλὴ παράστασι καὶ θέλω νὰ μοῦ δώσῃς πεντέξῃ εἰσιτήρια, γιατί μοῦ πανε πῶς τὰ μοιράζεις ἐλόγου σου... κι' ἐγὼ μεθαύριο ἔννοια σου ἄλλα τόσα κουκκιά ἄσπρα θὰ σοῦ δώσω...

ΦΙΛΗΜ. (μειδιῶν). Ἄ, σὰς εὐχαριστῶ, κύρ Καλόγνωμε. Δὲν μοῦ ἔμειναν παρὰ αὐτὰ τὰ ὀλίγα. (Δίδει ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰσιτήρια). Ἄν σοῦ περισσεύουν δώσε καὶ στὰ παιδιὰ τοῦ μαγαζιοῦ σου ἀπὸ ἕνα...

ΣΚΗΝΗ Γ'

Ἡ αὐτὴ σκηνογραφία.

ΦΙΛΗΜΩΝ. Μ' ἐσκότισαν... ἐπὶ τέλους ἐβγήκα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζάλη... (Εἰσέρχεται εἰς Κύριος εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος).

Ο ΚΥΡ. Εἶνε, κύριε Δήμαρχε, ἕνας πτωχὸς ποῦ πάσχει

φρικωδῶς· ἐλπίζω ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σας νὰ τοῦ δώσετε ἐν εἰσιτήριον δια...

ΦΙΛΗΜ. Δὲν ἔχω φίλε μου, δὲν ἔχω κανένα. Τώρα ἔδωκα 15 εἰς τὸν κύρ Καλόγνωμον. Ἄν ἤρχεσθε ἐνωρίτερον...

Ο ΚΥΡ. Μὰ τί διάβολο τὰ θέλει αὐτὸς 15;

ΦΙΛΗΜ. Θὰ πάῃ οἰκογενειακῶς.

Ο ΚΥΡ. Ποῦ;

ΦΙΛΗΜ. Εἰς τὸ θέατρον διὰ τοὺς «Πέρσας».

Ο ΚΥΡ. Ὁχι, ἀδελφέ μου. Ἐγὼ σοῦ ζητῶ ἐν εἰσιτήριον τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν σὰς εἶπα, ὅτι πρόκειται περὶ ἐνὸς ὅστις πάσχει...

ΣΚΗΝΗ Δ'

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ θέατρον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται αἱ δοκιμαί τῶν «Περσῶν» ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σάξ-Μαϊνίγγεν.

ΣΑΞ - ΜΑΪΝ. (Βλέπων τοὺς ὑποκριτὰς γυμνασμένους ἀθληστάτα.) Καὶ ποῖος γκαὺνταρος σὰς ἔμαθε νὰ ὑποκρίνεσθε οὕτω;

ΧΟΡΟΣ. Ὁ κύριος...

(Ὁ Λιδέσκαλος παρὼν ὑποκλίνεται εὐπεβάστως πρὸ τῆς Α. Ὑψηλότητος.)

ΣΚΗΝΗ Ε'

Ἡ σκηνογραφία δεικνύει τὴν ὁδὸν Σταδίου. Διέρχεται ὁ κ. Φιλήμων, τὸν ὁποῖον περικυκλοῦσιν οἱ Πέρσαι στιλβῶνται ὑποδημάτων.

ΠΕΡΣΑΙ. Γαλίσση, ἀφεντικό, παπούτσιά σου. Ἐγὼ τὰ κάνει καθρέφτη...

ΦΙΛΗΜ. Νὰ πᾶτε στὸ διάβολο γιατί μὲ σὰς ἤρξα τὸν μπελᾶ μου. Καλλίτερα νὰ μὴ ὑπῆρχεν οὔτε ἡ Σαλαμίς, οὔτε ὁ Μακρῶν, οὔτε ἐγὼ...

(Ὁ κ. Φιλήμων ὀρκίζεται οὐδέποτε νὰ καθαρῶσιν τὰ ὑποδήματά του εἰς τοὺς Πέρσας).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ κυκλίδωμα τῆς Βουλῆς. Εἶνε ἐκτεθειμένοι τὰ πηκτες περσικοὶ καὶ ἐπ' αὐτῶν εἶνε ἀνηρτημένα τεμάχια χάρτου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΧΑΛΙΑ ΠΕΡΣΙΚΑ. Ἰσταται καὶ τοὺς θαυμάζω τὴν ἐπομένην τῆς παραστάσεως. Διέρχεται μία Κυρία μὲ τὴν μικρὰν τῆς θυγατέρα.

ΚΥΡΙΑ. Πόσο ἔχουν αὐτοὶ αἱ τάπητες.

ΠΩΛΗΤΗΣ. 150 δραχ. Κυρία μου.

Η ΜΙΚΡΑ. Τί εἶνε αὐτὰ Μαμά;

ΚΥΡΙΑ. Διάβασε τί λέγουν αὐτὰ τὰ χαρτὰ νὰ μάθης.

Ἡ μικρὰ περίεργος ἀναγινώσκει: **Χάλια Περσικά.** Ἐνεθουμήθη τὴν παράστασιν τῶν «Περσῶν» καὶ ἀνεχώρησα δορυμνίως.

Γιοπανάνιος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ ἔχει ὁ τόπος φαίνεται, ὅστις εἶνε κατηραμένος! Τὸ ἀρχαῖον δῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Φιλήμων—τῇ εἰσηγήσει, φαίνεται, τῶν περὶ αὐτῶν φιλομούσων δημοτικῶν συμβούλων—ἔστειλε νὰ παρευρεθῶσιν ὅλους τοὺς ὑδροναμῆς, τοὺς φανοκόρους, τοὺς φίλους μεσίτας τοῦ χρηματιστηρίου καὶ πάντα σημερινὰ ἐκλογέα, ἀπέτυχεν οἰκτρῶς ἐν τῇ παραστάσει, μεθ' ὅλας τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς τις εἶχον κατα-

βάλει οί ἐπιστατήσαντες. Οὐδ' αὐτός ὁ φιλόμουςος πρίγκηψ Σάξ Μάινιγγεν ἠδυνήθη νὰ τὸ σάξῃ, καὶ οἱ Πέρσαι ἠττήθησαν αὐθις κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μηδίζοντων, ψευδίζοντων, ἀγγλίζοντων κτλ. Τὸ ἔχει ἡ ἀτμομπαῖρα τοῦ θεάτρου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπικρατεῖ ὁ Κυριακὸς ... τύφος!

Ἀἶθα, πραξικόπημα εἰς τέσσαρας πράξεις, ἀποτολμηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐμπειρικοῦ ἐργολάβου Κυριακοῦ. Δράσται: ἡ κυρία Ὡσμάν ... πασα, ἡ κυρία Ρέ (ρὲ τ' εἶν' τοῦτα;) ὁ κ. Ρομιέ βαρύτονος πολὺ ρωμάντος. Μελετῶνται καὶ ἄλλα παρόμοια τερατουργήματα. κατὰ τοῦ Ἀθηναίου δημοσίου.

Ἡ Ἀἶθα διὰ πάντα ἔχοντα ὀλίγα μόνον στοιχεῖα μουσικῆς ἦτο "Α!.. δὲν εἶδα!

Ἐγνωρίζαμεν, ὅτι ὁ ἐργολάβος Κυριακός, ὁ ἀντάξιός διαδόχος τοῦ Λασσάλ ἦτο μόνον κομπογιαννίτης ξεπεσμένος, ἀλλ' ἠθέλησεν αὐτός ὁ ἴδιος πρὸ ἡμερῶν νὰ δώσῃ πρὸς ἓνα τῶν συνεργατῶν μας δείγματα τῆς βαναυσότητός του, ἵσως ἕνεκα τῶν ἀμερολήπτων θεατρικῶν κρίσεων, αἵτινες γράφονται εἰς τὸ «Ἄστυ». Ἀφοῦ τὸ θέλει, τοῦ ὑποσχομένου, ὅτι θὰ τὸν διδάξωμεν ἡμεῖς, μὲ ὅλην τὴν ἱατρικὴν του, πῶς θεραπεύονται οἱ πασχοντες ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐλσεινὴν ἀσθένειαν καὶ θὰ τὸν κάμωμεν νὰ τοῦ περάσουν ὄλα... ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ὁρεξίς τοῦ νὰ ζαναγείνῃ ἐργολάβος, διάδοχος τοῦ Λασσάλ.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

Ἡ Δ Ω Κ Ε Κ Ε Ι

Πολὺ ἐσχολιάσθη τὸ δῶρον τὸ ὁποῖον προσέφερε κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας εἰς τὸν δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας. Ἀλλ' ὁμολογουμένως καὶ ὁ τελευταῖος οὗτος ἀπεδείχθη ἄξιός τῆς ἰδιαζούσης ταύτης ἐκτιμήσεως μετὰ τὰς τόσας προσφωνήσεις, ὅς ἀπήγγειλε καὶ τὰς τόσας ἀνθοδέσμας τὰς ὁποίας προσέφερε. Καὶ τὸ συμπέρασμα ὅλων τούτων εἶνε, ὅτι ὁ μοναδικὸς δήμαρχός μας δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐφετεινὴν σειρὰν τῶν ἐορτῶν κυριολεκτικῶς ἔδωκε καὶ ἐπῆρε.

Ἡχώ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ.

Ἡ μόνη πύλη, ἥτις δὲν εἶχε ἀνάγκην ἐξωραϊσμοῦ ἦτο ἡ Ὠραία Πύλη τῆς Μητροπόλεως.

Κατὰ τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου γεῦμα εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ ξένου, παρετηρήθη ἡ ἑλλειψίς ἀντιπροσώπου τῆς συναδέλφου Ἀρμονίας τῆς Σμύρνης. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν. Εὐνόητον, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκπροσώπησις δὲν θὰ εἶχε κανένα λόγον μεταξὺ Ἑλλήνων δημοσιογράφων.

Περίεργοι ἄνθρωποι αὗτοί οἱ ἐν Λονδίῳ ὁμογενεῖς!

Τώρα, κατὰ τὰς χαρμωσύνους ἐορτὰς εὖρον νὰ ἐκλέξωσιν ἀντιπρόσωπόν των τὸν κ. Ἀγέλαστον!

Διαδίδεται, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ βεβαιώσωμεν μετὰ θετικότητος, ὅτι τὰ πυροτεχνήματα ἀπέτυχον... διότι ἦσαν αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ μὴ χρησιμοποιηθέντα ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ Δεληγιάννη κατὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Μπούμπουλη.

Διὰ νὰ εἰμεθα δίκαιοι δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ, ὅτι ἐνῶ κατὰ τὰς ἐορτὰς οἱ κλητῆρές μας εὕρισκοντο εἰς ἀκίνησίαν, τοῦναντίον οἱ λωποδύται διετέλουν εἰς ἀκίνησίαν, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῶν ἀπειραρίθμων λωποδυτικῶν κρουσμάτων, ἅτινα ἔλαβον χώραν ἐσχάτως. Αἱ λωποδυσταὶ μάλιστα ἐγένοντο μετὰ τοσαύτης θρασυτητος καὶ δεξιότητος, ὥστε ἀγεται τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶχε καταρτισθῇ κατὰ μίμησιν τῶν ἀντιπάλων των κλητῆρων, σῶμα ἐπιλέκτων λωποδυτῶν.

Καταμνηστική

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀχελώου:

«Καὶ τέλος πάντων ὁ λαὸς λέγομεν εὐρίσκεται ἐν φοβερᾷ τυραννίᾳ καὶ ἀναζητεῖ τὸν φυσικόν του προστάτην, τὸν ποιμένα καὶ οὐχὶ τὸν λύκον, καὶ ἀναζητεῖ τὴν βοήθειαν τοῦ τέκνου τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται πασχόν ὅτι καὶ ὁ πατὴρ λαὸς καὶ οὐχὶ ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ πατρος βασιλέως ἐπιβουλευόμενος ὡς πατὴρ τοῦ πατρός ὅφ' ἐξὸς κόλακος νομίζει, ὅτι κραταιοῦται, καὶ χαίρετε δηλητήριοι ποτιζόμενοι, καὶ ἀγάλλετε νυμφεύων καὶ προικίζων τὸν υἱόν του ἐκ τῶν αἱματηρῶν δώρων τοῦ κόλακος καὶ Κρητοκτόνου!...»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«—Φεῦ λαός, στρατός, βασιλεύς, τριάς ὁμοούσιος καὶ ἀχώριστος, εἴπομεν καὶ λέγομεν ἡμεῖς οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν Τρικοῦπην! ἀλλ' ὁ παγκάκιστος αὐτός μαθητὴς τοῦ Μακράκη δὲν θέλει τὸ ἔθνος τρισύνθετον, ἀλλὰ δι-σύνθετον καί, ἀποσύνθετον. Ἀλλ' ἕως πότε; Δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπίς νὰ ἔλθῃ τις θεράπων ἱατρός τῆς φοβερᾶς ταύτης ἑδρας;»

Ρωμαιοχίτη

ΒΙΒΛΙΑ

ARNDTS ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ. (Ἐξεδόθη τὸ βον φυλλάδιον τοῦ περιπουδάστου τούτου νομικοῦ συγγράμματος, ὅπερ μεταφράζει ὁ κ. Ι. Κυριακός, δικηγόρος. Διὰ τοῦ φυλλαδίου τούτου περατοῦται ὁ πρῶτος τόμος τοῦ ὅλου συστήματος, δηλ. αἱ Γενικαὶ Ἀρχαί.

ΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ 2ον. Σώχων. Κομψὸν καὶ μετ' ὠραίων εἰκόνων ἐδημοσιεύθη τὸ προεξημένον βιβλίον προωρισμένον νὰ διδάξῃ καὶ νὰ τέρψῃ τοὺς μικροὺς μαθητὰς τῶν σχολείων. Ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὁ κ. Σώχος εἶνε καταλληλοτάτη πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἡ δὲ ὕλη τόσον καλῶς συνειλεγμένη, ὥστε εὐρίσκεται εὐγνωμοσύνη ἐκ τῶν μικρῶν φιλομαθῶν πρὸς τὸν φιλόπον συγγραφέα.